

rens Archivarius. See, paa den Maade er Justitsministerens Archivarius bebyrdet med en Mængde Forretninger, som slet ikke vedkomme ham, og som han burde befries for. Jeg veed vel, at han, idet han bliver befriet derfor, ogsaa bliver befriet for en ikke ganske ubetydelig aarlig Indtægt; men jeg troer, at baade disse Byrder og denne Indtægt rettelig ville tilkomme de andre Ministeriers Archivarer. — Naar den ærede Justitsminister særligt betone, hvor meget Arbejde der er i Archivet, saa troer jeg virkelig, ja, jeg er fuldkommen overbevist derom, at jeg turde recurrere til forskjellige med Archivterne saare vel bekendte Personligheder, jeg troer endog til en af den ærede Justitsministers egne nærværende Collegaer, som kjender Forholdene saare nøie, og som vil kunne oplyse og godtgjøre, at i Regelen have hverken Archivaren eller Registratoren Aar ud og Aar ind mere end een eller højst to Timers Arbejde daglig, hvad ganske vist ikke er noget stærkt Arbejde for den Gage, de nyde, en Gage, hvorfor der, saa forekommer det mig, kunde forlanges en heel Deel mere Arbejde, end de nu yde. Hvad der kan udrettes med saa og smaa Kræfter, naar disse Kræfter, vel at mærke, kun ere saa og smaa i quantitativ, men ikke i kvalitativ Betydning, det have vi en Mængde Exempler paa, og den høitærede Justitsminister vil saaledes vistnok ikke benægte, at f. Ex. Universitetsbibliotheket har langt flere og langt større Forretninger end Justitsministeriets Archiv. Men Universitetsbibliotheket er i en lang Række af Aar paa Grund af det dygtige Personale kommen meget godt ud af det med 3 Mænd, og Justitsministeren vil nu have 3 langt bedre lønede Betjente ved sit Archiv, foruden den Skriver, som vel ikke findes i Finantsloven, men findes lige fuldt i Archivet. Eignende Exempler paa meget Arbejde ved forholdsvis saa Kræfter vilde det være let at fremkomme med i Mængde, men jeg troer, at Universitetsbibliotheket kan være temmelig slaaende; der har man imidlertid ogsaa søgt, hvad man allevegne burde søge, at faae Posterne besat med saadanne Personligheder, hvem Arbejdet ligger særligt paa Sinde, og som derfor have en ganske særlig Dygtighed til Forretningerne. — Naar den

ærede Justitsminister siger, at den Deel af mit Forslag, som tager den første Copist fra Justitsministeriet og oversfører ham under Cultusministeriet, kan være saare vel begrundet, men at Tiden endnu ikke er kommen, da Overtøytningen kan see med Nytte, saa veed jeg virkelig ikke, hvorefter der skal ventes. Den ærede Justitsminister siger vel, at Affondringen endnu ikke er fuldendt. Ja det er ganske vist, den er endnu ikke fuldendt, men maa ske jeg turde tillade mig i al Beskedenhed at komme med den Bøstand, at Affondringen i dette Dieblif er endnu mindre fremmet, end det var for et Aar siden, og ville vi vente et Aar endnu, saa vil det ikke bidrage til at fuldende Affondringen, men det vil bidrage til at forstyrre Affondringen ved paany at sammenfiltre det allerede Søndrede; thi, som sagt, Affondringen er mindre nu, end den var for et Aar siden. — Naar den ærede Justitsminister mener, at det maa være rigtigt, at den omhandlede Embedsmand under Cultusministeriet beholder en Foresat, og at han har en saadan Foresat i Justitsministeriets Archivarius, saa forekommer det mig dog virkelig at være noget synderligt, at en Embedsmand under Cultusministeriet skal have sin Foresatte i en Embedsmand under Justitsministeriet; men jeg troer heller ikke, at han vilde komme til at savne en Foresat, naar den Affondring fandt Sted, som af mig er foreslaaet, thi jeg troer, at han vilde finde en saadan i vedkommende Departementschef.

Case: Jeg vil tillade mig at spørge den ærede Rigsdagsgmand, som nu har talt om Archivvæsenet, om han kjender Noget til de de Forretninger, hvorom han har talt saa særdeles udførligt. Jeg tiltroer ham, at han meget godt kjender, hvorledes det har sig med dem, paa Universitetsbibliotheket, men det kan jeg forstikke ham, at de Forretninger, der ere forbundne med Embederne begge Steder, i deres Natur ere himmelvidt forskellige, og at han vistnok er stærkt paa Afveie, naar han vil gjøre en Slutning af, hvad der gjælder ved Universitetsbibliotheket, til hvad der gjælder i Justitsministeriets Archiv. Jeg veed, hvad der er at foretage i dette Archiv, da jeg under min lange Embedstid har havt tilstræk-